

IMPRESII DE LA DENII EMINESCIENE, EDIȚIA A XX-A

Dincolo de frumusețea acestei excursii, marea binecuvîntare este faptul că am cunoscut oameni minunați, profesori, preoți, artiști, scriitori, poeți, sau oameni simpli de o calitate morală excepțională. Fiecare a adus în sufletul meu un strop din lumina divină pe care o credeam demult pierdută. Orice soartă ar avea „Deniile Eminesciene”, un lucru este cert, și-au atins scopul propus! Legătura dintre cele două țări, Republica Moldova și România, este atât de puternică, încît nu știu să existe ceva pe lume să o poată frînge, pentru că nicăieri nu am văzut atîtea suflete deschise spre îmbrățișare și de o parte și de alta a Prutului. Ceea ce a reușit doamna Areta Moșu cu aceste manifestări, va dăinui cu siguranță peste ani.

Aflată pentru prima dată la o ediție a deniilor, pot spune că nu am participat la un eveniment cultural de o asemenea amploare. Tot ce s-a desfășurat, de la slujba de pomenire începută la Biserica Sfînta Paraschiva din Iași pînă la ultimele fotografii făcute pe malul Prutului m-au făcut să mă simt ca într-o rugăciune în care minunile nu încetau să se înfăptuiască. Impresionant pentru mine a fost să descopăr dragostea, emoția, bucuria și pioșenia cu care cei de peste Prut vorbesc despre valorile lor culturale. Eminescu este sfîntul lor din fiecare școală. Ștefan cel Mare sfîntul din fiecare primărie, la loc de cinste alături de steagul lor.

Ar putea fi ușor acuzați de patetism de unii, dar niciodată de mimarea trăirilor care sunt de o autenticitate copleșitoare, pentru că în ei există acea rădăcină care știe să crească și în piatră, știind că la capătul acestei agonii naționale îi așteaptă lumina care, fără speranță, moare.

Întrebată fiind de domnul Liviu Dârjan cu ce gînduri mă întorc acasă, i-am răspuns: nu am simțit că am fost plecată de acasă! Rămînea însă o mare durere – vama, care nu face decît să întîrzie îmbrățișarea între frați!

Toată acțiunea a fost împodobită cu multă dragoste, credință, prețuire și recunoștință față de tot ce ni s-a îngăduit să trăim, căci peste toate a vegheat bunul Dumnezeu, care a dat-o pe Areta Moșu ca întemeietor al unei ctitorii de suflet ce niciodată nu va putea fi dărîmată, apropierea dintre frații care sorb din aceeași fîntînă strămoșească: limba românească.

Acest OM, aparent fragil, are o dorință atât de mare de a duce la bun sfîrșit misiunea sau apostolatul care i-a fost încredințat, fără să bănuiască măcar că este atât de ziditor ceea ce i s-a dat, încît ignoră propriile nevoi, arătîndu-se un om puternic, așa cum îi stă bine unui

conducător de oști. Un model de urmat nu doar pentru mine, ci și pentru toți ceilalți aștriști.

Și pentru că mi-am dorit să fiu demnă de a fi numită membră a ASTREI contribui printr-un colaj în care am dat posibilitatea participanților la cea de-a XX-a ediție să-și exprime cîteva gînduri, pe care le-am adunat într-un mănunchi pe care îl trimit alături de toată admirația și prețuirea mea.

(**Mihaela AIONESEI** – Tîrgu Secuiesc)

„Deniile Eminesciene” de la Orhei (Republica Moldova) au fost ca o duminică a poeziei românești, încărcată de sensibilitate și frumusețe ca sufletul poetului. Noi, năsăudenii, îl contopim cu cea care a fost pentru el „visul blond al unui noroc ce nu mai e”, adică Veronica Micle, plecată încă de la trei ani în „Iașul iubirilor eterne”.

Areta Moșu este sufletul Astei ieșene și basarabene. Cinste domniei sale pentru tot ceea ce a făcut în cele douăzeci de ediții.

(**Mircea Daroși** – Nepos, Năsăud)

Mulțumesc bunului Dumnezeu, Maicii Domnului, Lui Iisus, Sfîntilor martiri năsăudenii, părintelui Arsenie Boca și într-un cuvînt tuturor sfîntilor că au participat la frumosul eveniment „Denii Eminesciene” la Iași și în Basarabia.

Vă felicit pentru frumoasa activitate și doresc pe viitor, prin spiritul lui Mihai Eminescu, să fim uniți în credință și adevăr.

Mulțumesc tuturor organizatorilor, în special doamnei profesoare Areta Moșu.

(**Vetura Guzu**,
membră ASTRA, Năsăud)

„Deniile Eminesciene” – o declarație de dragoste.

Areta Moșu – o jertfitoare înzidită în iubire de Eminescu.

(**Ion Onuc Nemeș**, Sibiu)

Cele mai calde și sincere felicitări pentru doamna Areta Moșu, care ne-a înlesnit frumoasa întîlnire cu frații noștri de peste Prut. Excursia – o extraordinară impresie de frumusețe a Basarabiei noastre dragi, de frumusețe a portului și limbii noastre românești pe care o păstrează. ASTRA a unit oameni de cultură din țară și de peste hotare:

– Glie strămoșească, pământ strămoșesc

– Prutule, de ce ne despărțești?

Felicitări și respect pentru organizatori și mulțumiri celor care ne-au primit cu mult drag.

(**Floarea Pleș**,
președinta cercului ASTRA Năsăud)

Deniile Eminesciene ne cheamă să lucrăm întru limba română cu cei de dincolo de Prut spre a ne întregi prin cunoașterea „față către față”. Mulțumim doamnei Areta Moșu, care și în acest an a făcut posibilă această întâlnire.

(**Livia și Leon Pop**, Poiana Ilvei)

La acest eveniment cultural de o deosebită importanță, dezvelirea bustului lui Eminescu în orașul Orhei, am trăit cele mai frumoase momente la umbra nukului, alături de aștrii veniți din Transnistria special pentru noi cu bunătați pregătite de mînuțele lor în noaptea dinaintea venirii. Momentul poetic a fost tot ce poate trăi mai emoționant un om la o astfel de întâlnire.

De mare încărcătură emoțională au fost și momentele trăite lîngă pădurea de la Căpriana. Frumuseța lor nu poate fi povestită, doar trăită.

Un om ca doamna Areta Moșu este mai important decît o instituție.

Felicitări și respect!

(arhitect **Dan Median** – Brașov)

Aflată pentru prima dată la acest eveniment, mi-au plăcut extraordinar de mult obiectivele vizitate, m-au impresionat comemorarea și dragostea față de poet. I-am simțit mai români ca românii, calzi la suflet, luptători. Îmi doresc ca acest proiect să fie preluat de cei tineri și dus mai departe, pentru ca ceea ce doamna Areta a început să aibă continuitate.

Succes dînzei și colectivului care va prelua acest proiect.

(**Cristina Bejenaru**, Iași)

„Cultura este mai puternică decît cea mai mare armată” – citat de dr. Alice Donose-Pisică, Universitatea „Al. Ioan Cuza”.

(etnolog **Emilia Porel**, Iași)

Se spune mereu că românii nu sunt uniți și asta ne umilește. Cu fiecare activitate a ei, ASTRA, Despărțămîntul „Mihail Kogălniceanu”, urmează axioma răspîndită de mai sus. Pe mine mă ajută să mă regăsesc, să mă bucur și să zîmbesc mai des, să mă respect prin recuperarea și revalorizarea demnității noastre, a celor din jurul ei.

Pe doamna Areta Moșu o iubesc, o susțin, o admir, și sper să conteze pe mine în ideea coagulării energiei noastre.

(**Alexandrina Ioniță**, Iași)

Timp de trei zile am călătorit ocrotiți de spiritul „Deniilor” pentru a-l pomeni pe Eminescu împreună cu frații noștri basarabeni, la ei acasă – pe meleagurile Unghenilor, Strășenilor, Onițcani, Boșcana și ale Orheiului. A XX-a ediție s-a petrecut sub ocrotirea neobositei doamne profesor Areta Moșu și cu participarea membrilor delegațiilor „aștrii din toată țara”. Natură și oameni au fost timp de trei zile într-o armonie plină de versurile, gîndurile și simțirile eminesciene. Dea Domnul să fim în stare să-l găsim pe poetul nostru drag în fiecare clipă și pe întreg teritoriul României Mari.

(**Olga Iordache**, Iași)

Călăuziți de duhul lui Eminescu, geniul poeziei românești și făuritor de limbă românească, ne-a făcut frumoasă și folositoare excursia Iași-Orhei-Chișinău, împlinind o sfîntă misiune pentru frații din afara țării cu scopul păstrării și sprijinirii zestrei moștenită de la el. Peste tot l-am simțit aproape de sufletele noastre, asemenea unei stele călăuzitoare. ASTRA și-a împlinit prin aceasta o sfîntă datorie.

(preot protopop **Ioan Morar**, președintele Despărțămîntului „Ioan Alexandru”, Gherla)

Ce-a fost este și va fi!

E un experiment fericit și simțit.

E o lecție de frățietate!

E un îndemn întru răbdare.

Vă dorim Credință, Nădejde și Dragoste!

Dumnezeu să-i ocrotească pe români.

(prof. **Dumitrița Vasilică**, Piatra Neamț)

„Un zîmbet, o floare/ O rază de soare” printre voi,
frați români!

(**Georgeta și Silvia**, Iași)

Eminescu, o mîngîiere... o rugăciune purtată prin ploaie. Deniile Eminesciene – o sărbătoare frumoasă și cuceritoare care ne fascinează și ne cheamă în egală măsură. Și, Doamne, cît de bine spune poetul: „Le vom face rînd pe rînd pe toate/ Dacă eu mai vreau și tu mai vrei”.

(**Doina Bazgan Andrei**)

S-a mai încheiat o pagină de Dor Eminescian... cu amintiri frumoase.

(**Cătălin Zurba**, Bîrlad)

Dacă se va întâmpla să nu mai fie „Deniile Eminesciene”, cele douăzeci de ediții de până acum (în toate ținuturile locuite de români) vor rămâne mereu în memoria noastră alături de Marea Doamnă a ASTREI, ARETA MOȘU!

Sănătate și zile fericite în mulții ani care vin!!!

(prof. **Ana Filip**, Salva)

Timp de douăzeci de ani, „Deniile Eminesciene” au fost o avere prețioasă a sufletului meu. Mulțumesc din suflet doamnei Areta Moșu pentru șansa de a fi cunoscut în ASTRA atîția oameni minunați. Îi doresc multă sănătate și putere pentru noi proiecte.

(ing. **Maria Simion**, Iași)

Am rămas mereu profund emoționată de primirea românilor de peste Prut, cu fiecare ediție din ce în ce mai frumoasă. Mai ales acest turneu din 14-16 iunie 2014, cînd am întîlnit oameni deosebiți și cu o aleasă omenie. Mulțumesc tuturor românilor din Ungheni-Strășeni și în mod special domnului primar din orașul Orhei pentru frumoasa găzduire, pentru frumoasele plimbări pe la diferite mănăstirisi. Multă sănătate tuturor românilor de pretutindeni. Cu mult respect.

(interpreta de muzică populară
Maricica Mihoianu, Vaslui)

Da, iată că s-a încheiat ediția a XX-a a Deniilor eminesciene! Mi se pare mult, dar ce puțin în comparație cu eternitatea lui Eminescu.

Am simțit Deniile ca pe niște sărbători ale neamului. Români din țară, din Serbia și români de pe meleagurile înstrăinate ne-am întîlnit întru iubire de Eminescu, întru iubire de neam, întru iubire de limbă românească, de credință, de tradiții... Slăvind pe Eminescu, ne-am cinstit neamul. Fiecare ne-am înălțat sufletul cinstindu-l pe Eminescu în comunitatea românilor de pretutindeni.

Mi-e inima plină de sentimente minunate! Simt cum încă vibrează în sufletul meu poeziile, cîntecele copiilor și tinerilor din Ungheni și Orhei. Chipurile lor senine transmiteau dragostea, încît căldura inimii acestor artiști întru dragoste de Eminescu ne străfulgera ființa, parcă luminîndu-ne, învăluindu-ne pe toți deopotrivă într-o aură strălucitoare.

Mulțumire se cuvine tuturor participanților care la chemarea președintei Areta Moșu a Despărțămîntului ASTRA „Mihail Kogălniceanu”, Iași, au venit de pretutindeni și au făcut să trăiască Deniile eminesciene. Reverență Doamnei Areta Moșu!

(prof. dr. **Luminița Cornea**, Sf. Gheorghe)

Pentru mine au fost trei zile petrecute mai tot timpul cu lacrimi în ochi. Lacrimi de bucurie la reîntîlnirea cu aștriiștii mei dragi (cu care am trăit de fiecare data momente de mare intensitate emotivă), lacrimi de durere pentru zbuciumul neînterupt al unor frați de-ai noștri pentru a-și păstra identitatea națională dar, mai ales, lacrimi de admirație pentru Areta Moșu, această mare Doamnă a Astrei și a românilor de pretutindeni. Eu nu știu un om contemporan mie care să fi făcut atîta pentru neamul nostru românesc. Sigur, avem sportivi și artiști de toate felurile care ne-au făcut mîndri de țara noastră. Dar ceea ce face doamna Areta este cu totul altfel. Ea ne-a adunat sub aripa dragostei pe noi cei de aici, dar și pe cei mai de departe, ca pe niște adevărați frați, unii cu o soartă mai ușoară, alții cu una tare zbuciumată, dar pînă la urmă, toți frați români. Ce ordin, ce medalie i-am putea oferi pentru toate acestea? Cele care există deja nu pot cuprinde întreaga arie a acțiunilor ei și a rezultatelor acestora. De aceea va trebui ca istoricii și filologii aștriiști să imagineze o formulă prin care să se evidențieze toată această vastă activitate, tot zbuciumul, toată energia sa pusă în slujba acestui ideal.

Cine ar fi bănuț că această ființă deosebit de frumoasă, deosebit de cochetă, aparent foarte firavă, este de fapt o stîncă de granit al cărei suflet arde mereu pentru neamurile ei de la marginea Nistrului, pentru neamurile ei pierdute în „Siberii de gheață”, dar și pentru frații ei români de pretutindeni !

(**Stela Toma**, Iași)

A intrat în obișnuință ca la 15 ianuarie și iunie să ne amintim, festiv, de Eminescu. S-a ajuns la rutină, în ianuarie e prea frig, iar în iunie e final de an școlar. Și totuși dincolo de Prut, pentru românii basarabeni, există două repere identitare definitorii: Ștefan cel Mare și Sfînt și Mihai Eminescu. Faptul că am fost o delegație atît de mare din România, iar la Orhei le-am donat un bust al poetului, care rămîne să vegheze intrarea în incinta Colegiului ce-i poartă numele, rămîne un fapt simbolic, care le arată că suntem totuși aproape. Iar cei care am fost acolo am putut simți cît suntem de aproape.

La revedere.

(**Corneliu Filip**, Botoșani)

„Deniile Eminesciene” au ajuns la ediția a XX-a, sperăm ca ele să continue. Mi-aș dori și eu, precum străbunii noștri, să trăim într-o Românie Mare și mai mult, așa cum nemții și-au recunoscut greșelile față de poporul evreu și au plătit pentru asta să determinăm și noi, românii, ca poporul rus să-și recunoască și să plătească pentru cei deportați în Siberia.

(ing. **Elisabeta Luncanu**, Iași)

Dorul de Eminescu, de Eminu, cum îi spunea draga noastră născădeancă la origine, Veronica Micle, ne-a îndemnat să poposim în minunata cetate a culturii române – Iași. Pe urmă să străbatem Moldova dincolo de Prut și să fim primiți cu o simțire sufletească atât de nobilă la Ungheni, Căpriană, Orhei, Onițani, Boșcana, Vadul lui Vodă. Peste tot, lacrimi au poposit în colțul pleoapelor la cuvintele: „frați români, vorbim aceeași limbă română”. Toate acestea au fost posibile prin abnegația minunatei prof. Areta Moșu, căreia aștristii născădeni îi mulțumesc și-i doresc multă sănătate.

Cu emoție în suflet am scris, sperînd ca ASTRA să devină cuprinzătoare pe tot pămîntul românesc.

(**Rodica Fercana Moldovan** – ASTRA Bistrița)

„Deniile Eminesciene” au fost pentru mine o activitate de suflet. Am fost profund impresionată de importanța pe care o are ziua lui Eminescu în conștiința românilor din Basarabia, de implicarea remarcabilă a profesorilor de limba română din Orhei în a-i învăța pe copii versul lui Eminescu, în a le transmite, în esență, mesajul profund al identității lor naționale românești.

Admir efortul de organizare al doamnei profesoare Areta Moșu și a întregii echipe de lucru a Asociațiunii Astra. Pentru mine, personal, această activitate la care am participat pentru prima dată înseamnă un imbold de a mă simți mai profund legată de românii de dincolo de Prut și, în același timp, de a mă implica mai activ în promovarea valorilor românismului în cadrul activităților didactice pe care le desfășor la Universitatea de Arte „George Enescu” din Iași.

(lector univ. dr. **Irina Zamfira Dănilă**, Iași)

Unul din evenimentele de primă importanță, ce s-au derulat la mijlocul lui cireșar 2014, a fost fără nicio îndoială finalizarea excepționalei sărbătoriri a eternului Eminescu. Acțiunea, fără precedent, îi aparține doamnei Areta Moșu din Iași, o luptătoare neobosită pentru valorile neamului, materializate prin nesfîrșita iubire pentru apărarea valorilor neamului întîlnite la toți românii din afara granițelor românești. Felicitări pentru reușita acestei mobilizări de forță intelectuală și nu numai, spre folosul și apărarea eternelor noastre valori.

(**Liviu Dârjan**, Președintele ASTRA Săcele)

În veacul al 19-lea (al așteptărilor noastre), Luceafărul poeziei românești, poet, filozof și jurnalistul neobosit al devenirii noastre istorice, universalul Eminescu, ne-a luminat cu geniul său nepereche pruncia și adolescența limbii materne, a întregului neam românesc din jurul Istrului, al Carpaților și din matca

vechii Dacii, purtîndu-ne cu flacăra pururea vie a străfulgerărilor geniului său spre culmile nemuririi noastre ca neam și țară. La multa jertfă a veacurilor trecute, noi românii avem bucuria, mîndria și împlinirea de a intra în rîndul marilor neamuri europene reprezentați de marele Eminescu în calitatea (adesea rîvnită) de poet național. Alte neamuri nu au și n-au avut această șansă. Un motiv în plus de a mulțumi pentru ostenele membrilor ASTREI de pe ambele maluri de Prut, din jurul Carpaților și nu numai. Mulțumiri și multă considerație doamnei Areta Moșu pentru toate.

(Preot **Victor Dornescu**,
Biserica Sfinții 40 de mucenici, Iași)

M-am simțit deosebit de bine în acest amestec de români din jurul granițelor României. Păcat că nu se vor putea reface granițele României Mari decît lingvistic și cultural. Aceastui simbure numit ASTRA (de oriunde ar fi) îi revine nobila misiune de a ridica, purta, desfășura steagul românismului în vecinătățile graniței. Aceste reuniuni ale despărțămintelor să fie continuate și multiplicat.

Mulțumiri organizatorilor, în special doamnei Areta Moșu.

(inginer **Mihai Cucos**, despărțămîntul Năsăud)

Iată-ne ajunși la ediția XX a „Deniilor Eminesciene”. Cred că născădenii n-au lipsit de la nici o ediție, ba mai mult, la Năsăud au dezvelit bustul lui Eminescu și al Veronicăi Micle.

„Deniile Eminesciene” au făcut ca români de pretutindeni să se cunoască între ei, să-și descopere calitățile, respectiv să descopere care sunt obiectivele lor pe termen scurt sau pe termen lung. Deniile ne-au verificat simțămintele, respectiv atitudinea noastră față de valorile naționale pe care le avem. Florile recunoștinței au colorat imaginea fiecărei ediții, expunerile, dezbaterile pe tema vieții și operei poetului ne-au lămurit multe aspecte din viața acestuia. Eminescu rămîne un mare poet, filozof, un mare patriot, pe care nimeni nu-l poate egala astăzi.

Felicitări inițiatorilor-aștristi ieșeni, în special și cu precădere prof. Areta Moșu, sufletul întregii ASTRE. Felicitări colaboratorilor, profesori universitari, scriitori, poeți, artiști plastici sau populari, felicitări aștristilor copii, tineretului care-și respectă valorile culturii naționale. Felicitări aștristilor din țară care au făcut eforturi demne de evidențiat, atât pentru donațiile de carte, cît și pentru eforturile materiale cerute de susținerea acestor mari manifestări.

Doamna Areta Moșu a făcut, pe plan cultural artistic, mai mult decît a făcut ministrul culturii sau un reprezentant care a avut în gestiunea sa problema românilor de pretutindeni. Felicitări inițiatoarei!

(profesor **Ioan Seni**, Năsăud)